

ŠĶELŠANĀS IEMESLI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

5Moz 28:1–14, Jer 3:14–18, Soģ 17:6, 1Kĕn 12:1–16, 1kor 1:10–17, Apd 20:25–31.

ATMIŅAS PANTS:

“Gudrības sākums ir bijāt Kungu, un zināt Svēto ir saprašana” (Sak 9:10).

Vecās Derības pravieši atkārtoti aicināja Israēla tautu paklausīt Dieva norādījumiem. Nepaklausība un bezrūpīgums ievestu atkrišanā un radītu nesaskaņas. Paklausība Dieva likumiem bija paredzēta kā līdzeklis, lai pasargātu ļaudis no dabiskajām grēka sekām un svētītu viņus daudzu svešu tautu vidū. Sekošana Dieva gribai radītu saskaņu starp ļaudīm un stiprinātu viņu kopienas spēju stāties pretī pagānu iebrukumiem un ļaunajai praksei, kas viņus apņēma gandrīz no visām pusēm. Dieva nodoms Viņa ļaudīm bija, lai tie ir svēti un kalpo kā liecinieki tautām, kas dzīvo viņu apkārtnē.

Pēc ebreju atbrīvošanas no Ēģiptes Kungs viņiem teica: “Redziet, es jums mācu likumus un tiesas, ko Kungs, mans Dievs, jums pavēlēja pildīt tajā zemē, kuru jūs ejat iemantot. Turiet un pildiet tos – tā jūs būsiet gudri un saprātīgi to tautu acīs, kas, dzirdot par visiem šiem likumiem, sacīs: tiešām, gudra un saprātīga ir šī lielā tauta!” (5Moz 4:5, 6).

Nav šaubu: ja Viņa ļaudis paliktu uzticīgi, viņi būtu saņēmuši lielas svētības un būtu svētība citiem. Toties neuzticība vadīs pie neskaitāmām problēmām, kur viena no daudzām būs vienotības trūkums.

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. oktobrī.

“Atgriezies, atkritusi Israēla!”

Israēla tautas vēsture ir pilna ar nepaklausības un anarhijas stāstiem, kam seko atgriešanās pie Dieva un paklausības, pēc kā nāca vēl lielāka nepaklausība un konflikti. Šī shēma atkārtojas atkal un atkal. Katru reizi, kad Dieva ļaudis no sirds sekoja Viņa gribai, viņi tika svētīti ar mieru un dzīvību. Katru reizi, kad viņi nepaklausīja un sekoja saviem ceļiem, viņu dzīve kļuva nožēlojama, karu un konfliktu pilna. Pat pirms Israēls iegāja Apsolītajā zemē, Dievs jau bija paredzējis šādu modeli un piedāvāja risinājumu, lai izvairītos no šausmīgajām sekām viņu pieredzē.

Izlasi 5Moz 28:1–14. Kādas svētības nāktu pār Israēlu, ja ļaudis būtu paklausījuši Dieva gribai?

Izlasi Jer 3:14–18. Ko mēs mācāmies no Dieva aicinājuma Israēlam nožēlot un atgriezties pie Viņa? Ko tas mums stāsta par Dieva mīlestību un pacietību pret Viņa ļaudīm? _____

Pārsteidzošais Jeremijas grāmatā ir tas, kā Dievs tiek atklāts kā mīlošs, žēlsirdīgs un dāsns pret Saviem ļaudīm, neskatoties uz viņu sacelšanos, šķelšanos un elkdievību. Dievs nemitīgi aicina Savus ļaudis atgriezties pie Viņa un nožēlot savus ļaunos darbus. Atkal un atkal Dievs apsola atjaunošanu un cerību nākotnei.

“Atgriezies, atkritusi Israēla! – saka Kungs, es neniknošos uz tevi, jo es esmu uzticīgs, saka Kungs, vienmēr nebūšu bargs! Tik zinies savu vainu, ka dumpoji pret Kungu, savu Dievu, blandījies apkārt ar svešiem zem katra zaļoksna koka! Manā balsī tu neklausījies! – saka Kungs” (Jer 3:12, 13).

Jeremijas vārdi tika izteikti vispārējas Dieva Vārda noliegšanas laikā. Lai gan ķēniņa Josijas laikā bija sākušās dažas reformas, lielākā daļa cilvēku neizjuta garīgu pamudinājumu uzticīgi paklausīt Dievam. Viņu grēki, elkdievība un uz sevi vērsta dzīve bija izraisījuši garīgu un politisku sagrāvi. Jo vairāk viņi atkāpās no Dieva prāta īstenošanas, jo briesmīgākas bija viņu nākotnes izredzes. Tomēr ar Jeremijas starpniecību Dievs runāja ar viņiem. Dievs tiem bija paredzējis labāku nākotni, un Viņš ilgojās vest viņus atpakaļ pie labklājības, vienotības un veselības. Bet tas varēja notikt tikai tad, ja viņi dzīvos ticībā – komplektā ar visu to, ko ietver patiesa ticība.

Kādu atšķirību tavā dzīvē ir radījusi paklausība un nepaklausība? _____

Taisni paši savās acīs

Stāsti no Soģu grāmatas atklāj neskaitāmas negatīvas sekas Israēla nesekošanai Kunga gribai. Drīz pēc Israēla ieiešanas Kānaānā ļaudis sāka veidot savu garīgo dzīvi, balsoties uz viņu apkārtņē dzīvojošo kānaāniešu reliģijām – viņi darīja tieši to, ko bija pieteikts nedarīt! Diemžēl tā nebija vienīgā problēma, ko viņi piedzīvoja.

Izlasi Soģu 17:6 un 21:25. Ko šie panti māca par vēl citām problēmām, kas izcēlās Dieva ļaužu vidū? _____

Pārrunājiet, ar kādiem līdzekļiem tika panākta šķelšanās un vienotības trūkums Dieva tautā. Tautas vienotība bija jāatrod viņu uzticīgajā paklausībā derības Kungam – tās derības Kungam, kurā viņi bija iegājuši kopā ar Dievu. Tomēr, darīdami to, kas bija taisns viņu pašu acīs – īpaši ietekmējoties no apkārtējām tautām –, viņi atradās uz katastrofai nolemta ceļa. Mēs visi esam kritušas būtnes, un bez ārējas palīdzības mēs ar savām dabiskajām nosliecēm pavisam noteikti noiesim no ceļa, pa kuru Dievs mūs aicina iet.

Ko šie panti mums stāsta par garīgajiem un sociālajiem nosacījumiem Israēlam soģu laikā?

Soģu 2:11–13 _____

Soģu 3:5–7 _____

“Ar Mozus starpniecību Kungs jau iepriekš paziņoja arī neuzticības sekas. Atsakoties turēt Viņa derību, tie paši sev pārtrauks dievišķās dzīvības plūsmu un nevarēs vairs saņemt Dieva svētības. Laiku pa laikam šo brīdinājumu ievēroja, un tad pārjūdiem un no viņiem uz apkārtējiem ļaudīm izlējās bagātas svētības. Bet daudz biežāk tie savā dzīvē Dievu aizmirsa un nesaskatīja augsto priekšrocību būt par Kunga pārstāvjiem. Viņi nolaupija Tam piederošo kalpošanu un liedza citiem cilvēkiem reliģisku vadību un svētu piemēru. Viņi gribēja piesavināties vīnadārza augļus, pār kuriem tie bija iecelti vienīgi kā pārvaldnieki. Viņu savtība un kāre pēc mantas izraisīja nicināšanu pat pagānos. Tas citām tautām neļāva pareizi izprast Dieva raksturu un Viņa valsts likumus.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 20., 21. lpp.)

Kā mūsu draudzes darbības ietekmē tos, kas ir ap mums? Ko viņi saskata septītās dienas adventistos, kas varētu viņus ietekmēt pozitīvā veidā? _____

Ebreju tautas dalīšanās

Atkrišanas ceļš un tā drausmīgās sekas nenotika vienā naktī. Taču nepareiza izvēle lielās un mazās lietās, kā arī lēmumi, kas bija sakrājušies garo gadsimtu laikā, beigās radīja Dieva ļaudīm nepatīkamas sekas.

Izlasi ķēniņa Rehabeāma stāstu 1ķēn 12:1–16. Kas izraisīja šo drausmīgo šķelšanos Dieva tautā?

“Ja Rehabeāms un viņa nepiedzīvojušie padomdevēji būtu sapratuši dievišķo gribu atiecībā uz Israēlu, tad tie būtu paklausījuši ļaužu prasībai īstenot noteiktas reformas valsts pārvaldē. Bet, neizmantojot šo izdevību Sihemā, kad vajadzēja ņemt vērā cēloņus un sekas, tie zaudēja iespaidu pār daudz ļaudīm. Viņu izteiktais nodoms turpināt Sālamana uzsākto apspiešanu un jūgu vēl tikai palielināt bija pretrunā ar Israēlam paredzēto Kunga plānu un sniedza ļaudīm pietiekami daudz iemeslu, lai šaubītos par viņu motīvu godīgumu. Šajā neprātīgajā, bezjūtīgajā dziņā pavairot varu ķēniņš ar izredzētajiem padomdevējiem parādīja, kādā lepnumā cilvēku var novest stāvoklis un autoritāte.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 90. lpp.)

Ko tālākie apgalvojumi liecina par vajadzību pēc gudrības, lai pieņemtu pareizos lēmumus? Kur meklējams patiesas gudrības avots?

Sak 4:1–9 _____

Sak 9:10 _____

Jēk 1:5 _____

Stāsts par Rehabeāmu un viņa straujo un negudro lēmumu uzlikt viņa ļaudīm vēl vairāk piespiedu darbu ir skumjš notikums Israēla valsts dzīvē. Ķēniņš meklēja padomu pie divām padomdevēju grupām, bet viņa gala lēmums sekot mazāk pieredzējušu sava vecuma jaunu vīriešu padomam izraisīja katastrofu valstībā, ko viņa tēvs Sālamans un vectēvs Dāvids bija cēlušī iepriekšējos 80 gados. Padoms, ka ķēniņam vajadzētu iebiedēt pūli, paziņojot, ka viņš ir vēl skarbāks nekā viņa tēvs, bija muļķīgs padoms. Jaunie padomdevēji uzskatīja, ka atsaukties cilvēku prasībām pēc mazāk darba nebija tas vadības stils, kādu vajadzētu īstenot ķēniņam. Valdniekam vajadzētu, kā viņi teica, parādīt sevi kā bargu un nežēlīgu. Beigās viņš atklājās kā terorists, kas nav pelnījis savu ļaužu lojalitāti un uzticību. Tā Dieva tautā radās šķelšanās, kam nekad nevajadzēja rasties, un konflikti nekad nav bijuši Dieva plānā.

Šķelšanās Korintā

Diemžēl nesaskaņas Dieva tautā nebeidzās pat Jaunās Derības laikos.

Piemēram, Pāvila pirmās vēstules korintiešiem pirmās četras nodaļas ir aicinājums uz vienotību. Esot Efezā, Pāvils bija dzirdējis, ka Korintas draudzē bija radušies dažādi novirzieni. Tāpēc viņš iesāk savu vēstuli ar garu uzrunu par draudzes vienotību un vajadzību izvairīties no šķelšanās. Pāvils ir noraižējies par šādu notikumu attīstību un sniedz inspirētu padomu, kā risināt šo neveiksmīgo situāciju.

Kas saskaņā ar 1kor 1:10–17, šķīriet, ir viņu vienotības trūkuma, šķelšanās un strīdu iemesls?

Pāvils kļuva noraižējies par saviem brāļiem un māsām Korintā, kad kāds no Hloes ļaudīm bija pastāstījis viņam par novirzieniem un strīdiem viņu vidū. Viņa ievadvārdi parāda, cik dziļi noraižējies viņš ir: “Brāļi, es aicinu jūs mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā, esiet visi vienoti, lai starp jums nav šķelšanās, bet lai jūs būtu saliedēti vienprātībā un kopīgā atziņā.” Viņa risinājums bija atgādināt viņiem, ka viņiem kā kristiešiem ir jābūt “saliedētiem vienprātībā un kopīgā atziņā” (1kor 1:10). Lai arī kas radīja šo sacensību un šķelšanos, Pāvils gribēja, lai tas tiek pārtraukts.

Pāvils atgādina korintiešiem, ka kristieši ir aicināti sekot Kristum, nevis cilvēkiem – lai arī cik talantīgiem, apdāvinātiem vai uzticīgiem. Lai gan likās, ka viņi ir sadalījušies “partijās”, apustulis bez aplinkiem apliecināja, ka šāda nodalīšanās nav saskaņā ar Kristus gribu. Viņš apliecināja, ka kristīga vienotība ir centrēta Kristū un Viņa upurī pie krusta (1kor 1:13).

Kristīgās vienotības avots ir patiesība, kāda tā ir krustā sistajā Jēzū Kristū un nevienā citā, lai arī cik “vērtīgs” kā mentors, sludinātājs vai vadītājs kāds šķīstu. Krusta pakājē mēs visi atrodamies vienā limenī. Mūsu kristības ir Jēzū, kas vienīgais var attīrīt mūs no grēka. Tomēr mums ir jāstrādā pie šīs vienotības Kristū praktiskos veidos.

No tā mums vajadzētu saprast, ka septītās dienas adventisti nevar uzskatīt savu vienotību ticībā un misijā kā pašu par sevi saprotamu. Šķelšanās un strīdi var mazināt mūsu draudzes vienotību, ja vien mīlestība un Kristus virsvaldība nevieno mūs Viņā.

Kā mēs varam mācīties izvairīties no briesmām, par ko Pāvils šeit runā? Kāpēc mums vienmēr vajadzētu uzmanīties no tā, cik daudz mēs uzticamies kādam cilvēkam? _____

“Nāks plēsīgi vilki”

Izlasi Apd 20:25–31. No kā Pāvils brīdina efeziešu vecajus? Kas viņiem bija jādara, lai neļautu tam notikt? _____

Savas kalpošanas laikā Pāvils bieži piedzīvoja pretestību, un viņš zināja, ka būs grūti saglabāt Jēzus Kristus evaņģēlija šķīstumu. Savos atvadu vārdos efeziešu vecajiem viņš izmantoja līdzību par sargkareivjiem no Ec 33:1–6, lai pastāstītu saviem kolēģiem vadītājiem, ka viņi arī ir atbildīgi par evaņģēlija sargāšanu. Viņiem bija jābūt uzticīgiem ganiem savās draudzēs.

Pāvila izteiciens “plēsīgi vilki”, lai aprakstītu viltus skolotājus (Apd 20:29), atgādina līdzīgu Jēzus brīdinājumu, ka viltus skolotāji maskēsies avju drēbēs (Mt 7:15). Šie viltus skolotāji uzradās drīz pēc tam, kad Pāvils izteica šo brīdinājumu, un viņi meklēja laupījumu Āzijas draudzēs, ko Pāvils bija dibinājis. Ef 5:6–14 un Kol 2:8 mēs lasām dažus no Pāvila brīdinājumiem draudzēs Mazāzijā.

Savā otrajā vēstulē Timotejam Pāvils arī brīdina Timoteju, kurš ir atbildīgs par draudzi Efezā, par maldiem draudzē un bezdievību pēdējās dienās.

Izlasi 2Tim 2:14–19 un 3:12–17. Ko Pāvils saka Timotejam par to, kā rīkoties ar viltus skolotājiem un saglabāt vienotību draudzē? _____

Pirmkārt, Timotejam jāpārzina Bībele, mācot “pareizi .. patiesības vārdu” (2Tim 2:15). Pretinde šiem bezjēdzīgiem strīdiem un spekulācijām ir pareiza izpratne un Dieva dotā vārda mācīšana. Bībeles patiesības ir jāskaidro pareizi, lai neviena Rakstu daļa netiktu atklāta kā pretēja kopējai aīnai, kas atklāta Bībelē, un arī lai pasargātu no nepareiziem skaidrojumiem, kas var būt par iemeslu tam, ka zūd ticība Jēzum. Neatbilstībām un sekundāriem jautājumiem ir jābūt pakļautiem Dieva Vārda principiem, kas sagatavos ticīgos dzīvot uzvarošu dzīvi Kristū. Pāvila otrais ieteikums Timotejam ir tas, ka viņam pašam jāizvairās “no pasaulīgas tukšvārdības” (2Tim 2:16). Nenožīmīgām un spekulatīvām tēmām nav jābūt Timoteja mācīšanā, ja viņš grib būt noderīgs un uzticīgs kalps. Šāda veida sarunas vada tikai pie lielākas bezdievības un neceļ draudzes locekļu ticību (2Tim 2:16). Tikai patiesība vada pie dievbijības un saskaņas ticīgo vidū. Iemesls, kāpēc Timotejam ir jāizvairās un arī jāaicina citus izvairīties no šādām kļūdām, ir tas, ka viņi traucas cauri draudzei kā slimība (2Tim 2:17). Paklausība Dieva Vārdam ir pretinde viltus mācībai (2Tim 3:14–17), kas var apdraudēt draudzes vienotību.

Kā mēs kā draudze varam pasargāt sevi no cilvēkiem, kas ar viltus mācībām var radīt šķelšanos mūsu vidū? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļa “Valsts sadalīšana” (87.–98. lpp.); grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Bridinājumu un lielu lūgumu vēsts” (298.–308. lpp.).

“Kungs ilgojas, lai Viņa izraudzītie kalpi mācās, kā vienoties saskanīgā darbā. Kādam var likties, ka viņa dāvanas un viņa līdzstrādnieka dāvanas ir pārāk pretējas, lai viņiem būtu iespējams apvienoties saskanīgā darbā, bet, atceroties, ka ir jāaizsniedz dažādi prāti un ka kāds atmetīs patiesību, kā to atklāj viens darbinieks, bet atvērs savu sirdi Dieva patiesībai, ko kādā citā veidā atklās kāds cits darbinieks, viņi ar cerības pilnām sirdīm centīsies strādāt kopā. Viņu talanti, lai arī cik atšķirīgi, visi var būt viena un tā paša Gara pakļautībā. Katrā vārdā un darbā atklāsies laipnība un mīlestība, un, katram strādniekam uzticīgi aizpildot savu norādīto vietu, Kristus lūgšana par Viņa sekotāju vienotību tiks atbildēta un pasaule uzzinās, ka šie ir Viņa mācekļi.” (Elena Vaita “Evaņģēlija kalpi” 483. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Jautājums, ko nozīmē darīt pareizi “paša acīs”, nav nekas jauns. Postmodernisms, kas izaicina ideju par jebkādu centrālu vai visaptverošu intelektuālo vai morālo autoritāti, ir spējīgs sagatavot ceļu morālai anarhijai, no kā Bībele brīdina. Kā mēs, kristieši, un draudze kopumā stājamies pretī šāda veida izaicinājumam?

2. Pārdomājiet stāstu par ķēniņu Rehabeāmu un Israēla šķelšanos (1ķēn 12). Kādas mācības mēs šeit varam gūt mūsdienās?

3. Ko draudzes vadītāji un locekļi var darīt, lai palīdzētu pasargāt no konfliktiem un atsevišķu grupējumu veidošanās vietējā draudzē? Cik svarīgi ir apstādināt šīs problēmas, pirms tās izaug un sāk pūžņot? Kā mēs kā draudzes locekļi varam būt uzmanīgi, lai neiekristu slazdā, kā tas notika ar dažiem Korintā?

4. Izlasiet, kāds ir konteksts pantiem par nesaskaņām Sak 6:16–19. Ko jūs varat no tā mācīties par nesaskaņu profilaksi savā vietējā draudzē?

KOPSAVILKUMS:

Bībelē mēs atrodam situācijas, kas vadīja uz vienotības pārrāvumu. Kad Dieva ļaudis dzīvoja uzticīgā paklausībā, nesaskaņu draudi lielā mērā mazinājās. Slikti lēmumi kopš soģu laikiem, kā arī kopš Rehabeāma valdīšanas laikiem atvēra durvis šķelšanai. Pareiza izpratne par Dieva Vārdu un svētības pūles paklausīt tam ir vislabākā aizsardzība pret nesaskaņām un strīdiem mūsu vidū.